

Redactor responsabil:
IUSTIN ARDELEAN.
Colaborator prim:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr. Pentru România și
Pe $\frac{1}{2}$ de an 3 fl. — cr. străinătate, un an 20 fr.
Pe un an 6 fl. — cr.

un coleg — trecem pe la friser, ca să ne facă o frisură trumósă, căci cel puțin, când ne posăm, voim să fim în totă forma chichiți, — iar la fotograf facem o față seriosă și fotografia în loc să ne arete, cum suntem în toate zilele, cum ne vede lumea dilnic, ne arată cum am fost o singură clipă! . . . Seaū voim

. . . Curiósé ființe mai suntem noi ó meni i! Avem două instituuții menite, să ne aducă aminte de un amic

seaū cunoscut: albumul de *fotografii* și de *poesii* și curios! în loc să ne dee o iconă *adeverată*, ambele ne ofer o iconă *negativă* ne arată cum *nu e* amicul nostru. Căci veđi, voim să ne posăm? Ne îmbrăcăm în hañe negre — fracul póte e împrumutat dela

să scriem câte-va șire în un album? Căutăm o colecție de poesii, răsfoim prin diare după citate interesante și cu spirit, și deacă în sfērșit am dat de unul, care credem că »o să-ı placă«, luăm o peniță nouă și apoi scriem cu băgare de seamă, încet . . . sfērșim cu stereotipicul »Uita me poți și cu aceste șire, a mă ținea în minte și fără ele«, și în locul unui adevărat suvenir oferim — o încercare de caligrafie!

Lume întórsă! Noi totdeauna de aceea ne apucăm, la ce nu ne pricepem. E greu să-ți alegi cariera pentru care ai aplicare! Fiecare om e un *geniu* — în felul seū și pus la locul seū potrivit, numai cât chiar designarea locului potrivit e atât de greu, și când veđi apoi pe cutare muncind cu atâta zel pe un teren, când din fiecare vorbă, ce-o ăice, din fiecare gest, ce-l face, reiasă clar, că menirea lui e alta, te cuprinde durerea. Vorbesc din esperință! Mai zilele trecute am cetit broșura lui Voniga: »*Din cuina Tribunii Poporului*« — și vedând cum sërmanul î-și risipește talentele incontestabile pe un teren nerecunoscător, m'a cuprins durerea! Ce bun *conducător* ar mai putea deveni d-l Voniga pus la locul, unde î-l împinge totă firea lui. Ascultați numai: . . . »spirițiști! . . . meseriași reutăcioși! . . . halucinați! . . . pungași miserabili! . . . literați murdari! . . . mișei! . . . păcătoși! . . . spirițiști scandaloși! . . . calumniatori ordinari! . . . bandiți temerari! . . . canalii miserabile! . . . ponegritori impertinenți! . . . diariști scărboși! . . . scandalagi perversi!« . . .

O ce *conducător* bun ar fi domnul Voniga, ca *surugiū* în mahalalele Bucureștilor! Înjura știe deja, neștiința necesară o poșede deja în gradul suprem . . . ce elegant ar *conduce* el de pre capra birjelor »chestia națională« !

Dar' n'avem noroc noi români! Toți pe acele terene lucrăm, unde nu suntem chemați să lucrăm! Înainte de toate însă toți voim să facem literatură. Abia ești din școlă, ma chiar ședând încă pe băncile ei, toți vrem să sporim literatura-ne sêracă. Să *scriem* poezii și nuvele aceasta nime nu ne-o pôte opri și nici nu ne-o oprește nime, dar să le și *tipărim*, dela aceasta ar trebui să ne rețină, deaca nu *mila* față de bieții culegători, dar cel puțin iubirea de *limbă*. Eū nu cred, să existe ađi român, care să fi cercetat numai două clase gimnasiale și să nu fi încercat să sporească literatura. Departe să fie de mine, să ăic, că *toți* câți scriū ađi la noi sunt *măgari*, aceasta n'o pôte ăice nime, dar că *ficare măgar* vrea să *scrie*, cine ar putea-o contesta?

Dela literatură până la politică nu-ı decât un *paș*, și chiar și acela — *greșit*. Ceı carı nu sê pot ferici cu *literatura*, o încearcă cu *politica*, și ceea ce publicul n'a voit să-o *cetească*, acum e nevoit să-o *asculte*. Orı cum și orı ce am face, nu scăpăm noi de ceea, ce a fost scris să fie. Fără frică putem aștepta viitorul, mai reū nu ne pôte aduce, dar nici iluși nu trebuie să ne facem. Mai erı s'a schimbat guvernul țerii, și par' că aud deja cum o să ni sê promită și nouă, că ni-e permis să ne folosim pretutindena de *limba* noastră, 'poi, 'poi, firește că o să primim dreptul să ne folosim *limba*, dar numai *organul* limbii și numai ca să vorbim *ungurește*. Și nici că o să fie altcum, câtă vreme toate puterile ni le sfăr-măm în certe personale, câtă vreme numai pentru »Eū«-l propriū lucrăm, câtă vreme pentru preamărirea »Eū«-lū propriū exploatăm și activitatea altora.

Ei vedeți, ținta noastră a tuturor e să devenim *conducători*, și ca să ajungem de atari, mulți ne lăsăm a fi *conduși de alții*. Nu de mult a fost alegerea de metropolit al bisericii române gr. or. și s'a ales P. S. S. episcopul Aradului! Ađi prin întărirea de metropolit a acestui iubit cap al bisericii, episcopia din Arad a devenit vacantă . . . cine o să fie viitorul ei cap? Doue nume sunt ađi pe buzele tuturor: *Goldiș* și *Hamșca* și toți sê întreabă cu îngrijire, care dintre ei doi o să fie episcop? Amendoı ar dori să fie *conducătorii* dieceseı, amendoı s'au lăsat deci a fi *conduși* de ómenii guvernului, interesele bisericii încóci, interesele bisericii incolo, dar' e totuși frumos a fi episcop. — Ei și apoi în sfârșit de ce vê temeți, o români? Că o să vê maghiarisăm biserica? Ei și? Vê puteți ruga fără frică și *ungurește*, căci Dumnezeu cunóște *toate* limbile, — va ăice pôte unul dintre ei și la adecă ce i-ai răspunde? E grea situația actuală a dieceseı! Doue nume sunt ađi pe buzele tuturor, *Goldiș* și *Hamșca*, dar' în *inima* lor nici unul dintre aceste, în *inima* adevăraților români zace un alt nume: **Filaret Musta!**

ÎNTRĂ ESCHIMOȘI.

İubito lângă tine
Cu drag ași pescui . . .
Și multele-mı suspine
În urmă s'ar sfârși . . .

İar când cu mii de glasuri
Urla ar gerul greu,
Noi ne-am freca la nasuri
Și ne-am iubi mereu . . .

O lasă, dulce fată
Cu vêrf de nas s'ating
Năsuțul teū odată,
Și doru-mı greu să-ı sting!

ANECDOTE DE TOT FELUL.

I.

Maı anul trecut sê reprezenta la București în teatrul național pentru primadată o operetă nouă a unui compositor încă necunoscut. Fiindcă atêrna mult dela succesul primei reprezentații, directorul, voind să așteze zelul actorilor, promisê, că deacă opereta va plăcea publicului, o să dee o cină sumptuoasă la Capșa.

Aștețai de aceasta promisie, actorii făcurê tot posibilul, ca piesa să reușască, dar' înzădar — opereta sê termină cu un fiasco complet.

După reprezentație toți actorii sê îmbrăcarê să meargă acasă. Chiar când voiau să esă i-l zărire pe souffleur, care liniștit ședea în un colț.

— Ce mai aștețai aci? — i-l întrebă unul dintre actori uimit.

— Ce să aștept! Aștept cina dela Capșa.

— Dar' n'ai ađi, că directorul a promis-o numai pentru casul, deacă opereta va plăcea?

— Eî vedî, *mie mi-a plăcut*, răspunsă soufleurul liniștit.

II.

Doftorul D., un dantist renumit, avea obiceiul să ee pentru fiecare operație 2 fl. Într'o ȃi î-l cercetă un pacient, care la plată îi pusă numai 1 fl. în mână. Doftorul nu ȃisă nimica, ci ca din nebagare de seamă lăsa fiorinul să cadă, î-l ridică însă numai decât, dar se plecă apoi din nou și începu a se uita pe sub pat.

— Ce faci acolo?, î-l întrebă pacientul. — Ai dóră deja fiorinul.

— *Caut numai celalalt*, îi răspunsă doftorul isteț.

III.

Renumitul astronom germân Schubert era un om fórte stângaci și distras și prin aceasta da celor cu cari convinea de multe orî prilej să rîdă pe spesele lui. Odată fiind învitat la o serată a curții, mai mulți cavaleri decorați cu cruci și stele începură a-și bate joc de stângăcia lui.

— Mă mir cum póte fi un om atât de învățat așa de neîndemnic, ȃisă între altele unul dintre cavaleri.

— E ușóră deslegarea, răspunsă atunci deodată un cunoscut de-al astronomului. — Desigur î-l zăpăcește împrejurarea, *că vede atâtea stele la locuri necorespunđetóre.*

IV.

Un sgârcit bogat suferea de mult de o bólă internă și ar fi cerut de mult deja sfatul vre unui medic, dar îi era milă, să se despărțiască de galbinii seî. Într'o ȃi se întâlnește în o societate cu un medic renumit, care avea însă obiceiul să ceară pentru consultările sale honorarē marî.

Sgârcitul l'ar fi consultat bucuros, dar' n'ar fi voit bucuros, să-î plătească — când deodată îi veni ceva în minte.

Să apropiă de medic și luându-l la o parte începu a vorbi cu dēnsul despre mai multe, până în fine aduse vorba la bóle și bolnavi și acum, ca și când ar vorbi despre o a treia persoană, începù a espune simptomele bolii sale.

— Să presupunem dară, domnule doftor, că cutare ar suferi de o bólă, ce se manifestează prin aceste simptome. Ce î-ai recomanda dumîata să facă?

— Ce î-ai recomanda?, răspunsă medicul zimbind, căci î-l înțelesesă. — *Î-ai recomanda să consulteză numai decât un medic.*

V.

Despre Iohn Milton, nemuritorul autor al frumosului poem: »Paradisul pierdut« se povestesc mai multe anecdote interesante. Sērmanul poet angles, precum se știe, a fost inamic neîmpăcat al femeilor din cauza nefericitelor sale căsătorii.

Deodată cu perderea primei sale soții î-și perdù și vederea. Cu tóte aceste nu preste mult se căsători a dóua óră. Un amic î-și exprimă mirarea, că fiind orb î-și putusă găsi o a dóua soție.

— Te înșeli, deacă cređi, că aceasta e un defect, îi răspunsă Milton. — De-ași mai fi și *surd*, ași fi ceea mai bună parte în Anglia.

Mai apoi, spre nefericirea sa, se căsători și a treia óră. Lordul Buckingham îi ȃisă într'o ȃi, că soția sa ar fi o rosă.

— Ai drept, îi replică poetul. — *Eă ȃilnic îi simțesc ghimpii.*

Odată fu întrebat de ce numai cu 18 anî li se permite regilor Angliei să se căsătorească, când deja cu 14 anî pot fi încoronați.

— Fiind-că e mai greu să cârmuiești o *femeie*, decât o *țeară întreagă*, răspunsă acesta.

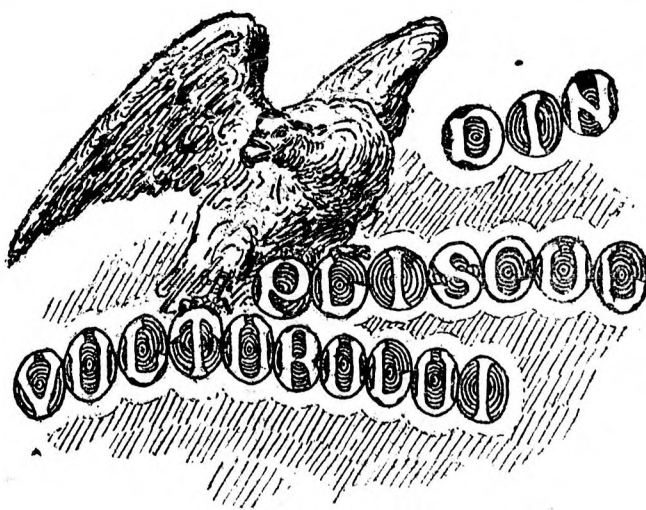
VI.

Un biet de dascál dela sate era odată învitat la prânz la niște rudeniî dela oraș.

— Ascultă Nițule, îi ȃisă dómna casei, când se puserē la masă, — nu te gena de loc, ci ȃa și mână, ca și când ai fi acasă.

Și Nițu nu așteptă o a dóua invitare, ci începu a mânca cu poftă mare, cu o poftă așa de mare, cum numai un dascál român póte avea. Rēnd pe rēnd dispăreau din blid bucățile cele mai frumoșe și gustóse... Cu ochi lacomi se uita la el micul Ghiță, fiul rudeniilor dela oraș... mai că nu lăcrima temēdu-se, că lui n'o să-î lesă nimica vērul dela sate.

— Știi ce vere, ȃisă la o vreme băiatul, ȃa și mână odată și ca și când ai fi — *la noi.*

I.

Unui poet.

Ești *poet*, ȃeul cântării,
Îar poetul e un *astru*,
Deci în sensul combinării
Tu ai fi un *poetastru*.

II.

Modern.

Pretini, cunoscuți și neamuri
Dómna-î chiamă la o cină,
Numai p'un vecin nu-l chiamă,
C'ar fi 'n stare, să *chiar vină*.

III.

Luî Milo.

Ești nedrept față de Milo!
Promisiunea-și să n'o țină?
Nu, el ține ce promite,
Nici c'un preț n'o dă din mână.

IV.

Românilor.

»Decât pământ mai multă apă-î«,
În școlă ȕilnic o 'nvețăm
De-aceea, veți, și noi români
Toți bem mai mult decât mâncăm.

V.

Dorință

Multe ȕile fericite
Bunuri mari și fără nume
Ion dorește la soția-și,
Numai cât în *altă* lume.

VI.

Poesie și prosă.

»Deapururi port iubito chipu-ți
Lâng' inimă aci la pept« . . .
Cu foc o ȕice și î-l scóte
Din busunarul — din dèrept.

»Un proverb arab.

— Care nu știe nimic și nu știe, că nu știe nimic
e un ignorant, de care trébuie să te ferești.

— Care nu știe nimic și știe, că nu știe nimic, e
un om modest, pre care trébuie să-l înveți.

— Care știe ceva și nu știe, că știe ceva, e un
visător, pe care trébuie să-l trezești.

— Care știe ceva, și știe, că știe ceva, e un
înțelept, a căruî societate trébuie să o cerci.

»Nenorocitul.«

Cerșitorul: Fie-ți milă domnule de un nenorocit.

Domnul: Însurat ești?

Cerșitorul: Nu.

Domnul: Atunci de ce ȕici că ești *nenorocit*? . . .

CAPETE DE STUDIŪ.

I.

Cap de poet internațional.

»EROU L.«

Cerșitorul: Dómna, sárut mânilé, îndurá te de un
biet soldat bérân, care a véđut atâtea bătălii în vi-
ață! . . .

Dómna (îi dá parale): Ah, sérman bérân! Și
spune-mi, unde ai véđut bătălii, la Königgrätz, la No-
varra, ori la Mortara?

Cerșitorul: Nu, dómna, fără parte în panorame,
parte în foî ilustrate.

Dómna: Ei, ce șarlátan, că acolo nu ai luat d-ta
parte și nu s'au bătut ómenii vii.

Cerșitorul: Ei bine, dar am véđut și unde s'au
bătut ómenii vii, în *birturi*, ma chiar și *eú* am luat parte.

MONOLOG.

Un bárbat desperat: . . . Eri am împlinit 10 ani
decând sum însurat! Deacă mi-aș fi omorît nevasta ime-
diat după nuntă, *adî* aș fi pus pe picior liber.

„Nu mai pot!“

— Din miseriile preoțimii noastre. Ilustrații fără text. —

I.

Părintele Flămând.

II.

Popa Sătul.

AFURISĂNIILE JUPÂNULUI
SCHMERZENHERZ.

— Laurii se fie aprópe di capu tho și creangu lor di gátu tho!

— Tunguzii se sorprindă lumea cu on știre dispre thine, cum sorprins despre Andreé-leben!

— Capu tho se aibă meritu, che s'a descoperit leac in contra nebunie!

— Un vultur oriaș se fie on balon și prunchele tho cel mai drăgălaș on passager!

— La trei ani după pertractarea finală să iase la iveala nevinovăția tho!

— Medicu tho di casă să fie dat in criminal di cătră jalnica tho familie!

— Herr von Voniga-leben să scrie on vers asupra mormuntului tho!

— Vecinu tho se dîcă in secret cătră prunchele tho »dragu tatii«!

— Medicu se sfătuiască la thini ca se chiema thu pi notaru public, iar notaru public se sfătuiască la thini ca se chiema thu pi popa, iar lângă acesta se cheful-estî thu cu un linguriță di vin.

— Să munca thu »din cuina Tribonei Poporoloi« și se capeta thu cultura »din salonul loî Voniga«!

— Fata tho cel mai fromos se ajungă în stare di »ex-lex«!

IDEI MINUNATE.

— De Măria-Sa Itig Grünfeld. —

Chitul inghițit pi Ionas-leben și a doua di vomat pi el ganz ungenirt! . . .

Ah, ce idee minonat! Ce noroc che nu s'a intimplat invers, che atunci Ionas-leben s'ar fi inecat la vomare! . . .

Herr von Voniga-leben este un *antispiritist* prononțat și pintru aceea »Tribona Poporoloi« î-l recomandă in știrea dracoloî.

Ah, ce idee minonat! Dache el ar fi on *spiritist* prononțat, atunci »Tribona Poporoloi« nu mai avea lipsă de recomandare! . . .

»Cine semena vunt, cela secera furtun«, — dice on priverbel.

Ah, ce idee minonat! Astfel triboniștii din Hermannstadt o-se ajungă ađi-mune la — *călcare!* . . .

Io nascut la anol 1835.

Ah, ce idee minonat! Dache aș fi născut la anol 5381, atunci aș fi născut — *intors!* . . .

Neamorile meo nu munca carne di porc.

Ah, ce idee minonat! Bagsame cei dela »Tribona Poporoloi« sunt neamorile meo, che cei dela »Tribona« trăiesc încă! . . .

Și totuși . . .

Î-l iubea. Știa el bine, că-l iubea, căci altcum nici n'ar fi luat-o de nevasta, dar î-l iubea, cum iubesc femeile. Era frumoasă, bine crescută, dar avea un obicei reu, nu-î puteai contradice, totdeauna voia să aibă ea drept . . . si se încăpățina apoi, iar sfârșitul erau lacrimile . . .

Cum se preumblau acum afară prin câmpia înflorită, braț la braț, ea cu capul rădîmat de umerii lui, adencit în fericirea clipei, el spera în taină, că dora timpul o să îndrepte și acest caprițiu . . .

Deodată trecu deasupra lor un cârd de paseri.

— Uite, ce cârd de porumbi sêlbatici, disê ea urmărind păsêrile în sborul lor.

— Dar dragă, . . .

Ea-l privi uimită.

— Cum?

— Dar' nu-î un cârd de porumbi sêlbatici.

— Ba, că 's porumbi sêlbatici.

— Cum să poți vedea în ținuturile nōstre și în timpul acesta porumbi sêlbatici?

Ea se încăpățina și desfăcându-și brațul din brațul lui, mergea tăcută lângă el — înzadar îi vorbea, ea nu-î rēspundea.

— Cum poți fi așa, când veđi bine, că n'au fost . . .

Ea nu-l mai asculta, ci depărtându-se de lângă el începu a fugi preste câmpie . . . nu fugisê însă o sută de pași, când deodată se împedcà în un butuc, ce zăcea ascuns sub iarbă, — și căđu.

El într'o clipă era lângă dānsa . . . din cap îi curgea prin o mică rană un riuleț de sânge. Din întēmplare se afla în apropiere un isvor . . . alergà acolo și aducēnd în palme apă, începū a-î spăla rana și fruntea . . . deodată î-și deschisê ochii . . . El se aplecà asupra ei, îi luà capul în mâni și privind în ochii-î aștepta din gura ei un cuvēnt drag, numele lui . . . și:

— *Și totuși au fost porumbi sêlbatici!*

DOFTORII DELA SATE.

Doftorul dela oraș (șede în birtul satului). — Mi se 'mpare, că acolo lângă foc șede doftorul vostru din sat. Ți-a ajutat și dumitale vreodată cu doftoriile lui minunate, domnule birtaș?

Birtașul: — Bine, bine, domnule doftor! bate-ți numai joc! Eū nu cred în vrăjitorii, dar doftorul nostru știe vindeca multe bóle. Uite numai, când era bolnavă mătușa mea, a prescis servitorului meū un leac; am lāsat să-l facă pentru fata mea, muierea mea l' a beut și mie mī-a ajutat.

La situația "păpușarilor" din Sibiiu.

Murdară și zdrăncătosă
 Slabă, gârbovă, hîdოსă,
 Mincinosă, gurălargă,
 De-abia măi pôte să și meargă
 De debilă și slăbuță
 Biat'a Dedului drăguță.

Dar e tare în braț moșu
 Și cu Don Dedu-cocoșu
 Măi pörtă pe biata fată
 La plimbare câte-odată.
 Dar cât timp — măi știe sfântul:
 Ađi-mană o-s'o sufle vântul! . .

Poeți din patru unghiuri.

— Spicuirî poetice din ceea ce apare la noi. —

Trec luni . . .

Trec luni și nu mai știu nimic
De-al lumii mers,
Și luni trec până mai înjgheb¹
Ađi câte-un vers.

Un semn, că încă n'am murit,
Și necetinel
Disgustul sufletului meu
Î-l vërs² în el.

Când li-ți ceti să ocăriți
Rësbunător,
În gândul vost senin și drept
Pe-un trădător!³

(Revista Orăștiei)

»Ea«.

¹ O, ia-ți timp, poetissimă: Las' să treacă ani, seaŭ decenii până mai înjghebi ceva!

² Fôrte poetic! La noi însă se ăice a »voma.«

³ Trăsnite-ar să te trăsniască de nerușinat! De ce n'ai luat-o pe madama de soție? Infam, ce ești!

*

Declamări (— e vorbă de ședința festivă a societății de lectură a tinerimii gimnaziale din Blaj —) aŭ fost în cinci limbi și anume: în limba *latină* »*Ad Apollinem*« declamată de A. B. stud. cl. VIII, care¹ abstragënd dela împrejurarea, că a fost prea iute daclamată, a succes deplin!² În limba *grecă* s'a declamat prin L. D. stud. cl. VIII. Desteritatea și accentuarea potrivită

aŭ plăcut mult, dovedind totodată, că tinerul D. a pătruns în spiritul poeziei; publicul l'a aplaudat des³ . . .

(Gazeta Transilvaniei)

— macad —

¹ Adecă stud. cl. VIII. A. B.

² Ai, ai! bre, bre! În Blaj se declamă dară și studenții, și încă în genul feminin!

³ O voce din public: Ascultă dragă ce frumos ăice! ăice așa de frumos, încât nu înțeleg nimica.

BUCĂTAR ANTISPIRITIST.

D. Voniga (după apariția broșurii sale: »*Din cuina Tribunii Poporului*«) — Supa ar fi gata, numai de ar fi și cine să o mănce, mie-mi vine reŭ, când mă uit numai la ea.

DIN MISERIILE PREOȚIMIÎ ȘI DĂSCĂLIMIÎ NOSTRE.

Și aŭ fost odată trei preoți și trei dascăli români, cari s'aŭ îmbrăcat în haine de sërbatóre — deacă un preot seaŭ dascăl român preste tot are haină de sërbatóre — și s'aŭ dus la consistorul venerat și i-aŭ grăit:

— O venerat consistor! Milostivește-te a asculta rugarea noastră umilită! İată pre noi ne

trimit trei mii de frați, cari toți privesc cu încredere la tine. Ei toți te rógă: Fă, ca să cadă de pe masa belșugurilor tale câte-o sfăr-mătură și pe seama bieților de ei.

Consistorul atunci dîsă:

— Bieți de ei? Asta nu se pôte. Noi suntem informați prin ómenii nostri de încredere, că toți sunt mulțamiți! Aci pe masă am hărtii, cari nu mintesc.

Atunci cel mai bătrân dintre cei șesé rês-punsé:

— Îndură-te preagrațios a ne da ascultare. Bunătatea ta nu pricepe rēutatea ómenilor. Óme-nii tei de încredere, — o credem bucuros, — sunt toți mulțamiți, dar noi și bieții nostri frați...

— Ei, dar' sum eu de vină, deacă nu sun-teți ómenii nostri de încredere? dîsă atunci con-sistorul indignat, și cei șesé s'au depărtat rușinați.

În nóptea aceia însă consistorul a avut un vis urît: se vedu anume preot și dascăl în un sat aruncat printre munți, și trebui să se trudească diua întreagă de dimineață până seara, si nu avu alt ceva de mâncare decât puțină slănină rāncedă și vre-o dóue coji uscate de mălai. A treia di abia mai putea sta pe picióre, era cât pe aci să se ducă în altă lume, când se trezi încă la timp. Sē bucură mult, că totul fu numai un vis, apoi i-și dusé degetul gânditor la nas, și șapte zile și șapte nopti se tot cujetă, cum ar putea îm-bunătăți sórtea dascărilor și a preoților. — —

Și cel mai neștiutor român știe deja de mult, că cele spusé aci sunt numai o poveste, căci consistorului nici prin vis nu-i trece, să se gāndească la miseria lor.

L'a înteles.

— Da, da, cum m'au zărit dușmanii, au înce-put numai decât a fugi.

— Și te-au ajuns?

IDEALUL.

— Ai auđit deja? Domnișóra Laura numai după idealul ei vrea să se mărite.

— Și cine e idealul ei?

— Așa cred, că primul tiner, care ar cere-o.

BATE ȘEAUA.

— Posta asta e fórte neregulată; o să mă plāng directorului de poste.

— Nu primești dóră epistolele tale regulat?

— Nu. Spre es. acei 50 fl., pe cari deja cu opt zile î-mi promisesei a mi trimite, nici până ađi nu mi-au sosit încă.

POUR ACQUIT.

Acceptele de 'mprumutare,
Ce ne espiră la pătrare,
De le plătim, ni-sē remit
Cu usitatul: *pour acquit*.

*

Un june, când devine mire,
Trimite-anunț de logodire, . . .
Dar multe fete de mărit
Cetesc în el un: *pour acquit!* . . .

*

Ne-au espirat și nóuē anii
De socoteală, cu dușmanii,
Și cât ar fi de potrivit

Un: *pour acquit!* . . .

Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, căsătorie și femeii. —

— Femeia *îndreaptă* o greșală făcută, dar nu o *recunoste*.

*

— Căsătoria ar fi un raț, deacă nu s'ar ținea de ea — și femeia.

*

— Multe fete de măritat se duc la bal cu *puține* speranțe de măritat, și se întorc acasă — și cu *mai puțin*.

*

— Căsătoria e prima *prostie*, ce o face omul ajuns la *mint*.

*

— Inima femeii e o enigmă, dar numai pentru acela care nu sacrifică banii spre a o deslega.

*

— Amorul femeii e ca neaua: vine preste nópte și se duce iar preste nópte.

ȘTIRI TERIBILE.

O mare și rară distincție i s'a făcut Țilele aceste Sibiiului cu ocazia cununiei celor 30 părechii fericite vestite de pe amvonul archiepiscopesc. Aușind anume de vestea acestei cununii en masse, — ținută afară în »têrgul fênelui« (din lipsă de sală destul de mare) — s'a abătut prin Sigyiū adiutantul Majestății Sale Regelui Siamului *Chula-córne lungi*: domnul *Ripa-córne grósé*. Acest personagiū înalt, încântat de mnyinunyile ce a vêdut cu aceasta ocașie, s'a îndurat a distribui în nūmele și mai înaltului seū suveran următoarele decorații:

1. *D-nei R.* crucea »*Legiunei de onóre*« și »*medalia sorelor de caritate*«. Pentru ce nu se știe.

2. *D-nei T.* i-a conferit »*ordul elefantului alb*« și »*ordul grenadirilor lui Frideric Vilhelm I.*«

3. *D-nei C.* — »*ordul sorelor sfinte*« și ordul »*doniței*«, prin care persóna d-sale a devenit *inviolabilă*. Acest ord i-a conferit totodată și dreptul de a elimina din proprie putere orî ce student dela *masa studenților*, care s'ar face vinovat de »*lesa Majestate C.*« și dreptul de a se folosi gratuit de varza murată pe seama *mescii studenților*.

4. *D-șorei C.* — »*ordul dansătoarelor de curte a regelui Chula longcorn.*«

5. *D-lui R.* — »*ordul elefantului alb*« prin care domnul R. primește privilegiul de a-și ținea neveste mai multe (harem).

6. *D-lui A.* cand. de adv. — »*ordul modestiei*« pentru nemésurata d-sale modestie și pentru meritele câștigate ca »*papa*« la seratele dansante ale studenților români.

și în șfêrșit 7. *D-lui C.* pentru meritele nevestei sale ordul »*Steaua Siamului.*«

Felicitările nōstre noilor decorații!

GHICITURĂ DE ȘAC.

De d-șóra: Mărióra L.

în-	în-	ra-	ie	vênt,	în	Sê	cî	tu-
din		gâ-	sbat		și	ră		mênt,
nă	muri,	cet	în	pló-	Sê	miî	scu-	săl-
vor	Me-	gla-				tris-	mor-	re
sul		sê				neg-		tu-
reū	tot	teū,				luî	și-a	teî
te,	me-	veî				crip-	mê	sup-
dur-		sba-				Dea-		tine
reu.	tu	mi				tu	ra	chiemî
mă..!	ce	ma-	ra	din	vremî,	mê-	la	de
mă,		ma-	ma-		gu-	frun-		frea-
❶*)	O	dul-	ne-	de	mă,	Prin	tul	Țe

A se deslega după săritura calului începând dela silaba semnată cu șteluță. Terminul deslegării 10 Martie n. Între deslegători — abonenți ai foii nōstre — se vor sorța 4 premii și anume: *Alesandri »Poesiū*«, — *Teodor Bulcu »Schite din Italia*«, — *D. Voniga »Dor și jale*«, și *Călindarul »Minerva*«.

Partea Serioasă.

La administrația țiarului nostru se află de vên-Țare :

Admirabilul călindar „*Minerva*“, cuprindând mai bine de o sută de ilustrațiuni admirabil executate, între cari mai multe tablouri colorate. Călindarul acesta n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui român.

Prețul 90 cr. expedit franco.

Deslegarea ghicirii din n-rul 4.

Vê tot plângeți, că maghiarii
În politică, ca'n tôte,
Să purceadă cândva logic
Lucrul ăsta nu se pôte.

Eū contrar, găsesc pe ungur
Că e mult mai mult ca logic.
Și la fapte și 'n gândire
Eū î-l aflu »zoo-logic«.

Bine aū deslegat-o damele: *Elena Pop*, Rîmnicul sêrat, — *Livia Blajovan*, Hodoș, — *Aneta si Mariți Gomboș*, Vidra de sus, — *Alesandra Popescu*, Toplița, — *Florica S. Penția, n. Popescu*, Nándorhegy, — *Aurelia M. Ardelean*, Gy. Varsánd, — *Lucreția Popescu*, Ofcea, — *Aurelia Decei*, Orlat, — *Hermina Iianū*, Oravița, — *Elena Popovici*, Bocșa montană, — *Elena Domide*, Bódna vechie, — *Aurelia Besan Adamovici*, Sân Nicolaul mic, — *Eufemia Muntean*, Dognecea, — *Elisabeta Puica*, Mocod, — *Iosefina Petean n. Mihali*, Corpade, — *Otilia Caba*, Cheud, — *Hermina Ursu*, Vad, — *Aurelia Petricaș*, Turda. — Apoî domniî: *Petru Popescu*, profesor, Oradea-Mare, — *George Micu*, Șomcuta-Mare, — *Zosim Dobre*, dascăl Reșisdorf, — *Romul Furduiū*, Zold, — *Aurel Căpușan* stud. în drepturi, Dretea, — *Florian A. Mureșan*, Budapesta, — *Georgiū Pleșiū*, pedagog cursul ultim, Arad, — *Dionisiu Nistor*, paroch gr. or. Arpat, — *Aron Mihaescu*, paroch gr. cat. Rîul-alb, — *Traian M. Gomboș*, stud. priv. Vidra de sus. — *Ioan*

Hăizea, Ciucmandru, — Artemiu Balașiu, Boița, — Nicolaș Dubleșiu, notar, Romos, — Emil Petricaș, Turda.

Premiul prim: »Isprăvile lui Păcală de P. Dulfu l'a câștigat st. d. Elena Pop în Rimincul-sêrat, iar premiul al doilea: călindarul »Minerva« st. d. Aurelia M. Ardelean în Gy. Varsánd.

Tram, tram, tram!!!

Rectificare. La sortarea premiilor anunțate în numărul trecut premiul I: călindarul »Minerva« l'a câștigat dâmnă Florica S. Penția n. Popescu în Ferdinandsberg și nu domnișóra Fl. S. P. cum din eróre s'a tipărit.

Dintufescu . . . și ți-s'a întemplat cum ai dorit. Una a ajuns acolo, una aci și una în al treilea loc dorit.

Unuî inger cădut.

Pe furiș sărit-a 'n tine
Sîmburele vieții — svîrc! . . .
Și 'ntr'o bună dimineață
Ți-apărî un cocostîrc.

Vivant sequentes!

Dr. P. (S.) Scusă, că numai ađi i-am putut da drumul, dar era îmbulzeală mare de material. Pe viitor o să fim mai prompti.

D—a. (A.) Un recept contra raniî dumatile? Iată-l: Deacă te-ai tăiat seauî împuns cu un instrument de fer seauî de oțel, ia instrumentul și spală-l cu apă de isvor, leagă-l apoi în o bucată de pânză încă neîntrebuințată și îngropă-l apoi trei urme de adênc sub streșina coperișului dinspre nord. Deacă instrumentul va rămânea neatins acolo, nici odată n'o să te mai tai seauî împungî cu el.

N. M. (Hunedóra) Am primit cu mulțamită și am dispus ca fôia să vi se trimită imediat. Referitor la binevoitôrea observare ce ne faceți, observăm și noi, că nu în *contra* lui »Nicu«, fără în *contra* *productelor lui* am scris. Nicu e un tiner fôrte simpatic, fôrte plăcut și fôrte bun, recunôștem, o'dar ar fi și mai simpatic, și mai plăcut, ma chiar și mai bun, deacă s'ar lăsa de a călări pe un Pegaz — *nepotcovit*. Salutări cordiale obștei românești de la pôlele »reparatului« castel al marelui Mathia!

D-șorei Elena P. (R.) Cum nu! Le publicăm cu plăcere, dar' te rugăm să ne trimiți totdeauna și deslegările corespundetóre. Sărutări de mînuțe!

„Doue glume.“ Glume? Vorbă să fie!

B . . . i, legatul M. S. Archipăsărești la — *biin*. Iam dat loc, deși promisesem în numărul trecut, că n'o să ne mai ocupăm de ea, dar în urma unui respuns primit la acele șire ne ținem dispensați dela observarea rezervei promise. Mulțamite și salutări.

Flamur (Budapesta.) Trimite-o numai. Cele sosite sunt fôrte frumôsă, te felicităm. Epistolă mai detaiată în curênd.

Simplic. Ai drept, e cam *comic*. Mai erî a publicat amintirile lui *Bismarck*, ađi ale lui *Bolcaș*, mâne pôte o să vină la rênd *Cârțan* . . . și veđi apoi, »*sic transit gloria* — *Tribuniu*«. Am dispus conform dorinței.

București. Regretăm. Nu.

Novacus Ovicî. Quousque tandem Catilina abutere — cofero meo? In Nasauo fuisti, in Clujibus fuisti et coferum meum unde purtasti? O tempora o mores, o misere coferus meum!

L. (Arad.) Te înșeli grozav, căci perđi din vedere un lucru: Anunțul-aprețiator ce l'au făcut diarele nôtstre la adresa cărții d-lui Voniga despre »*spiritism*« a apărut *înaintea* de apariția cărții, critica »*Tribuniu Poporului*« *după* apariția aceleia. Trib. Pop. a tăcut tăcerea peștelui *înainte* de ce a apărut cartea, celealalte diare *după* ce a apărut. Conclusia zace pe față. Cuvintele nôue, ce le întroduce în limba română, cuvinte, ca: societate *blasiră*, în loc de *blasată*, — *epoacă* (cu accentul pe *oa*) în loc de *epocă* (cu accentul pe *e*), seau *a teoriza* în loc de *a crea o teorie* sunt în adevêr classice. Numai de una mă mir încă, și anume, că cei dela »*Tribuna*« nu l'au angajat încă ca colaborator. Și-ar ajunge mai ușor ținta — *ruina completă*.

Petru Conda. (Poeni.) Și deș aș do'n'le? Să-ți trimitem numărul, în care am publicat pătenia dumatile din seara de crăciun, căci deacă nu, o să ne declarî în tôte diarele, ce avem, de: *omul cel mai cinstit și demn de pus în ramă alături de sfinții dela Nicula?* Dar stii, că ești caraghios? Va se đică așteptaî un fel de declarație de rêsboi? Poștește și publică ce-ți place, numai de una te rugăm, să nu ne trimiți cumva din rêsbu-nare — *o poesie!*

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **fl. 300.000** Fond de rezervă **fl. 100000.**

Depuneri **fl. 1.000.000.** Circulația anuală **fl. 15.000.000.**

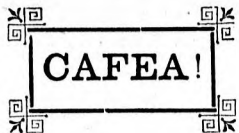
Primește depuneri spre fructificare, după care solvește **5%** interese fără pîrvire la termenul de abđicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

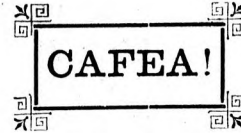
După starea cassei, depuneri până la **fl. 1000** se restituiesc indată la prezentarea libelului fără abđicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comandai

Diracțiunea institutului.

SUPKA G.

COMERCIANT MARE DE TÓTE ARTICOLELE SPIȚERIEI.

ORADEA-MARE (Nagyvárad) PIAȚA BÉMER, LÂNGĂ PODUL MIC.

MARE COMERCIU DE **C A F E A** DE TÓTĂ SPECIA.

Având în vedere, că acest articol (cafeaua) este **cel mai necesariu** în totă casa, mi-am aranjat prăvălia astfel, că în acest articol binecuvântat pot se rivalizez cu ori-care prăvălie din țară. — Mi-a succes a afla isvorul de unde pot primi acest articol **cu un preț ne mai aușit de ieftin**, astfel sum în plăcuta poziție de a putea servi on. public — de și pe lângă un prea modest câștig — chila din cea mai fină și mai veritabilă cafea de Cuba

numai cu 1 fl. 40 cr.

Comandele dela 5 chile în sus se trimit scutite de porto și se efeptuesc cu cea mai mare punctualitate.

Pe lângă acest articol prăvălia mea este bogat asortată în tóte articolele de spițerie, precum: *Rumuri de Londra*, cele mai escelente *vinuri de masă* (albe și roșii), *luminări*, tot felul de *pești conservați*, *creolin*, *săpunuri*, *zăchar*, *cognacuri*, *Champagne*, *liqueur*, *cașuri diferite*, *brânză*, etc. cari articole se vënd cu cele mai moderate prețuri.

Pun mare pond pe comandele din provință, cari le efeptuesc în 48 de ore, așa, că atât în măsurarea dreaptă, cât și în calitatea bună a marfei comandate, precum și în servițiul prompt, deja la prima comandă vroiese a merita pe deplin înorederea publicului românesc din provință.

Rugând părtinirea valorosului public românesc, mă subscriu cu stimă.

G. SUPKA.

NINON de LENCLOS.

De pe secretul renumitei frumusețe istorice: de a remănea pururea »tineră și frumoasă«, în fine s'a ridicat vëlul și adî i-l pôte ori-cine obține în forma de »**mijlôce cosmetice și de chiteala-Ninon**« în farmacia opidană la »Vulturul negru« alui **STEINER MI-HÁLY** din **Timișóra-Cetate**, vis-à-vis de biserica seminarului.

Dintre aceste cele mai renumite sunt:

Ninon, pomadă pentru obraz și mâni. Cea mai bună pomadă de obraz din lume, care prin efectul ei minunat a scos pe tóte celelalte din circulație. Prin folosința ei dispare repede ori-ce pată de pe obraz, ori mâni. N'a rămăs fără de efect încă nici un cas de folosința. O cutie costă 60 cr.

Ninon, săpun pentru obraz și mâni. (Savon de Ninon). Cel mai perfect săpun spre cur țirea completă a obrazilor și mânilor. Înmoie pielea și-i dă elasticitatea ei naturală, dar ca să se aibă efectul dorit, pe lângă folosirea pomadei Ninon numai acest săpun e consult a se folosi. Prețul unei bucăți 40 cr.

Care e cea mai bună pudră (Poudre) din lume?

Aceasta întrebare o aușim repetindu-se de sute de ori șilnic!! Enigma e deslegată deja: Cumpărați dame-lor dîn renumita

Pură de Ninon și apoi singure veți ști da respunsul, că cea mai escelentă pudră este aceasta. Se lipește bine de față, de abia se pôte observa pe ea și totuși împrumută obrazului o albeală frumoasă și e cea mai inocentă pudră dintre tóte câte asistă. Se pôte căpeta în trei feluri de culori. O cutie originală costă 1 fl.

Ninon-Crème, un fel de pomadă scutită de unsóre, se pôte folosi și ziua. Delatură cu o iuțeală admirabilă ori ce pete de pe față și mâni. O cutie originală costa 1 fl. 50 cr; o cutie de probă 1 fl.

Acestea mijlôce cosmetice (de frumuseță și chiteală) s'au dovedit deja de cele mai perfecte pe lume și se pot căpeta numai în **apoteca orășănească din Timișóra** (Városi gyógyosztár Temesvár, belváros). Tóte bucățile sunt provēdute cu firmă și subscriere. Să se ferească deci fiecare de falsificățiile rele și stricăcióse. La comande dela 3 fl. în sus nu se compută pachetarea; dela 5 fl. în sus se trimit francate. *La comande mai mari* scădere din prețul fixat.

Magazine: Török József, farmacist în Budapesta, precum și în tóte apotecile mari mai din patrie.